

Ezra *

Księga Ezdrasza

1. Pierwszego roku Koresza *, perskiego króla – aby się wypełniło słowo Pańskie, powiedziane ustami Jeremjasza ** - WIEKUISTY pobudził ducha Koresza, perskiego króla, zatem kazał obwołać oraz rozpisać po całym swoim królestwie, mówiąc: ² Tak mówi Koresz, król perski: WIEKUISTY, niebiański Bóg, dał mi wszystkie królestwa ziemi i On mi rozkazał, bym Mu zbudował dom w Jeruzalaim, które **jest** w Judzie. ³ Kto jest między wami z całego Jego ludu – z tym niechaj będzie Bóg; i niech idzie do Jeruzalaim, które **jest** w Judzie i buduje dom WIEKUISTEGO, izraelskiego Boga; on **jest** Bogiem, który **jest** w Jeruzalaim. ⁴ A kto zostanie w jakimś miejscu, gdzie jest przychodniem – niech go wesprą mężowie tego miejsca: Srebrem, złotem, majątkością i bydłem; oprócz dobrowolnej ofiary na dom Boga, który **jest** w Jeruzalaim. ⁵ Więc powstałi przedniejsi z ojców Judy i Binjamina, oraz kapłani i Lewici; każdy, którego ducha pobudził Bóg, by poszli i budowali Dom WIEKUISTEGO, który **jest** w Jeruzalaim. ⁶ A wszyscy wokół wspomagali ich srebrnym i złotym naczyniem, majątkością i bydłem oraz kosztownymi rzeczami; oprócz wszystkiego, co dobrowolnie ofiarowano. ⁷ Także król Koresz wyniósł naczynia Domu WIEKUISTEGO (które Nabukadnecar zabrał z Jeruzalaim oraz oddał je do domu swego boga). ⁸ A Koresz, król perski, wyniósł je przez ręce skarbnika Mitredata, który je - zgodnie z liczbą - oddał Szeszbassarowi, judzkiemu władcy. ⁹ A taka **jest** ich liczba: Trzydzieści złotych miednic, tysiąc srebrnych miednic, dwadzieścia dziewięć noży, ¹⁰ trzydzieści złotych kubków; czterysta dziesięć drugorzędnych, srebrnych kubków, oraz tysiące innych przyborów. ¹¹ Pięć tysięcy czterysta wszystkich przyborów srebrnych i złotych. To wszystko wyniósł Szeszbassar, gdy wyprowadzał lud z niewoli w Babelu * - do Jeruzalaim.

* hebrajska nazwa Księgi Ezdrasza

*1,1 spolszczone: Cyrusa, pogromcy Babilonu, założyciela Imperium Medo-Perskiego

**1,1 hebr.: Jirmejahu; spolszczone: Jeremjasza

*1,11 spolszczone: Babilonie

2. A ci ludzie owej krainy wyszli z pojmania i niewoli, w którą zaprowadził ich do Babelu Nabukadnecar, król Babelu, i wrócili do Jeruzalaim oraz Judy, każdy do swego miasta. ² Ci, co przyszli z Zerubabelem, Jezusem ^{S*}, Nehemjaszem **, Serają, Reelajaszem, Mardechajem, Bilszanem, Misparem, Bigajem, Rechumem i Baaną. A liczba osób izraelskiego ludu **była taka**: ³ Synów Pareosza – dwa tysiące stu siedemdziesięciu dwóch; ⁴ synów Szeftatjasza – trzystu siedemdziesięciu dwóch; ⁵ synów Aracha – siedmiuset siedemdziesięciu pięciu; ⁶ synów Pachat Moaba, z synów Jezusa ^S i Joaba – dwa tysiące ośmiuset dwunastu; ⁷ synów Elama – tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech; ⁸ synów Zattu – dziewięciuset czterdziestu pięciu; ⁹ synów Zakkaji – siedmiuset sześćdziesięciu; ¹⁰ synów Bani – sześciuset czterdziestu dwóch; ¹¹ synów Bebaja – sześciuset dwudziestu trzech; ¹² synów Azgada – tysiąc dwustu dwudziestu dwóch; ¹³ synów Adonikama – sześciuset sześćdziesięciu sześciu; ¹⁴ synów Bigwaja – dwa tysiące pięćdziesięciu sześciu; ¹⁵ synów Adina –

czterystu pięćdziesięciu czterech; ¹⁶ synów Atera z Chiskjasza * – dziewięćdziesięciu ośmiu; ¹⁷ synów Besaja – trzystu dwudziestu trzech; ¹⁸ synów Jory – sto dwunastu; ¹⁹ synów Chaszuma – dwustu dwudziestu trzech; ²⁰ synów Gibbara – dziewięćdziesięciu pięciu; ²¹ synów Betlehem * – stu dwudziestu trzech; ²² mężów Netofy – pięćdziesięciu sześciu; ²³ mężów Anatotu – stu dwudziestu ośmiu; ²⁴ synów Azmawetu – czterdziestu dwóch; ²⁵ synów Kirjath Jearym, Kafiry i Beeroth – siedemset czterdziestu trzech; ²⁶ synów z Ramath i Geba – sześciuset dwudziestu jeden; ²⁷ mężów z Michmas – stu dwudziestu dwóch; ²⁸ mężów z Betel i Aj – dwustu dwudziestu trzech; ²⁹ synów Nebo – pięćdziesięciu dwóch; ³⁰ synów Magbisza – stu pięćdziesięciu sześciu; ³¹ synów Elama, tego drugiego – tysiąc dwustu pięćdziesięciu czterech; ³² synów Harima – trzystu dwudziestu; ³³ synów Loda, Hadida i Onoi – siedemset dwudziestu pięciu; ³⁴ synów Jerycha – trzystu czterdziestu pięciu; ³⁵ synów Senaa – trzy tysiące sześciuset trzydziestu. ³⁶ Kapłanów: Synów Jedaji z domu Jeszui – dziewięćset siedemdziesięciu trzech; ³⁷ synów Immera – tysiąc pięćdziesięciu dwóch; ³⁸ synów Paszchura – tysiąc dwustu czterdziestu siedmiu; ³⁹ synów Harima – tysiąc siedemnastu; ⁴⁰ Lewitów: synów Jeszui, Kadmiela i synów Hodawjasza – siedemdziesięciu czterech. ⁴¹ Śpiewaków: Synów Asafa – stu dwudziestu ośmiu; ⁴² synów odźwiernych *: Synów Szalluma, synów Atera, synów Talmona, synów Akkuba, synów Chatity, synów Szobaja – wszystkich, stu trzydziestu dziewięciu. ⁴³ Z Netynejczyków *: Synów Sicha, synów Chaszufa, synów Tabbaoa, ⁴⁴ synów Kerosa, synów Sia, synów Padona, ⁴⁵ synów Lebana, synów Hagaba, ⁴⁶ synów Akkuba, synów Hagaba, synów Szalmaja, synów Chanana, ⁴⁷ synów Giddela, synów Gachara, synów Reajasza, ⁴⁸ synów Recyna, synów Nekoda, synów Gazzama, ⁴⁹ synów Uzy, synów Paseacha, synów Besaja, ⁵⁰ synów Asny, synów Meunicy, synów Nefisima; ⁵¹ synów Bakbuka, synów Chakufa, synów Charchura, ⁵² synów Basluta, synów Mechida, synów Charsza, ⁵³ synów Barkosa, synów Sysery, synów Temacha, ⁵⁴ synów Nesjacha, synów Chatifa, ⁵⁵ synów sług Salomona, z synów Sotaja, synów Sofereta, synów Peruda, ⁵⁶ synów Jaala, synów Darkona, synów Giddela, ⁵⁷ synów Szefatji, synów Chattila, synów Pokerem Hassebajma, synów Ami; ⁵⁸ wszystkich Netynejczyków oraz sług Salomona – trzystu dziewięćdziesięciu dwóch.

⁵⁹ Nado wyszli ci z Tel Melachu i Tel Charsza: Kerub, Addan, Immer; lecz nie mogli wskazać domu swych ojców oraz swojego nasienia, że byli z Izraela. ⁶⁰ Synów Delajahu, synów Tobji, synów Nekoda – sześciuset pięćdziesięciu dwóch. ⁶¹ Zaś z synów kapłańskich: Synowie Hobajasza, synowie Hakkosa, synowie Barzylai, który pojął żonę z córek Barzylai Gileadczyka oraz był nazwany od ich imienia. ⁶² Ci szukali rejestru swego rodu – lecz nie znaleźli; dlatego byli splamieni od strony kapłaństwa. ⁶³ Zatem tirszata * im zakazał, by nie jadaliby z najświętszych, aż zajmie stanowisko kapłan z Urim i Thummim. ⁶⁴ I całe zgromadzenie czterdziestu dwóch tysięcy trzystu sześćdziesięciu było jak jedno. ⁶⁵ Oprócz ich sług i służebnic, których **było** siedem tysięcy trzysta trzydzieści siedem. A między nimi dwustu śpiewaków i śpiewaczek. ⁶⁶ Zaś koni siedemset trzydzieści sześć, dwieście czterdzieści pięć mułów, ⁶⁷ czterysta trzydzieści pięć wielbłądów i sześć tysięcy siedemset dwadzieścia osłów. ⁶⁸ A naczelnicy założycieli rodów przyszli do Domu WIEKUISTEGO, który **był** w Jeruzalaim oraz dobrowolnie się zaofiarowali, by budować Dom Boga na jego miejscu. ⁶⁹ Według swych możliwości dali też fundusz na budowę: Sześćdziesiąt tysięcy i tysiąc łutów * złota, pięć tysięcy min ** srebra oraz sto szat kapłańskich. ⁷⁰ A kapłani, Lewici, **część** z ludu, śpiewacy, odźwierni i Netynejczyki zamieszkali w swych miastach; także cały Izrael w swych miastach.

*2,2 C Jehoszuą

**2,2 hebr.: Nechemjahem

*2,16 C Chijski; inni: Jechizkijahu; także, spolszczone: **Ezechiasza**

*2,21 hebr.: Bet-Lechem; co znaczy: Dom Chleba; spolszczone: Betlejem

*2,42 także: stróży

*2,43 sług świątynnych przydzielonych do pomocy Lewitom

*2,63 co znaczy: zwierzchnik – perski tytuł np. Nehemjasza

*2,69 jednostka wagi 128 ziaren; drachma

**2,69 jednostka wagi ok. 700 g; wartość 50 szekli

3. Zaś kiedy nastał siódmy miesiąc, a izraelscy synowie byli w miastach - lud jednomyślnie zgromadził się w Jeruzalaim. ² Wtedy wstał Jeszua, syn Josedeka * i jego bracia – kapłani, oraz Zerubabel, syn Szaltiel i jego bracia, oraz zbudowali ofiarnicę ** izraelskiemu Bogu, by na niej składać całopalenia, jak napisano w Prawie Mojżesza, męża Boga. ³ Postawili tę ofiarnicę na jej fundamencie i choć bali się obcych narodów, jednak ofiarowali na niej całopalenia dla Pana, całopalenia rano i wieczorem. ⁴ Obchodzili też uroczyste święto Szafasów – jak napisano, każdego dnia składając całopalenia według liczby oraz wyroku * słowa na ten dzień. ⁵ Potem całopalenie ustawiczne, na nów miesiąca oraz na każde uroczyste święto poświęcone WIEKUISTEMU, i od każdego ofiarującego dobrowolną ofiarę WIEKUISTEMU. ⁶ Całopalenia dla WIEKUISTEGO zaczęli składać od pierwszego dnia siódmego miesiąca, choć Świątynia WIEKUISTEGO nie była jeszcze wybudowana. ⁷ Więc oddali pieniądze kamieniarzom i rzemieślnikom, a nadto pokarm i napój, a oliwę Cydończykom i Tyryjczykom, by przywozili cedrowe drzewo z Libanu do Jafo, jak im pozwolił Koresz *, król perski. ⁸ Potem, drugiego miesiąca, drugiego roku po ich powrocie do Domu Boga w Jeruzalaim, zaczęli **odbudowę**: Zerubabel, syn Szaltiel i Jeszua, syn Josedeka oraz inni ich bracia – kapłani; nadto Lewici oraz wszyscy, co przyszli z niewoli do Jeruzalaim. I ustanowili Lewitów, od lat dwudziestu i wyżej, by byli nadzorcami nad budową Domu WIEKUISTEGO. ⁹ Zatem stanął Jeszua, jego synowie i bracia; również Kadmiel i jego synowie, razem synowie Judy, by doglądać tych, co pracowali wokół Domu Boga; nadto synowie Chenadada z ich synami oraz ich bracia, Lewici. ¹⁰ A gdy budownicy zakładali fundamenty Świątyni WIEKUISTEGO, z trąbami wystąpili przyodziani kapłani i Lewici, synowie Asafa, by chwalić WIEKUISTEGO według dzieła Dawida, króla Izraela. ¹¹ Śpiewali, chwając i wysławiając WIEKUISTEGO, że **jest** dobry i że na wieki Jego miłosierdzie nad Izraelem. Także cały lud wznosił okrzyki wielkim krzykiem, chwając WIEKUISTEGO dlatego, że został założony Dom WIEKUISTEGO. ¹² A wielu starców z kapłanów, Lewitów oraz przedniejszych ojców, którzy widzieli dawny Dom, kiedy przed ich oczyma zakładano ten Dom, płakali wielkim głosem i wielu z nich krzycało, z radością wznosząc głosy. ¹³ Więc lud nie odróżniał głosu wesołego krzyku – od głosu płaczącego narodu; gdyż lud krzyczał wielkim głosem, a wrzawę było słychać z daleka.

*3,2 w tekście hebrajskim pisownia różniąca się od [Aggeusza 1,1](#)

3,2 także: **ołtarz

*3,4 także: **sądu, sprawiedliwości, prawa, ustawy**

*3,7 spolszczone: Cyrus

4. A gdy wrogowie Judy i Binjamina usłyszeli, że lud z niewoli buduje Świątynię WIEKUISTEMU, Bogu Izraela, ² wtedy przyszli do Zerubabela i do przedniejszych z ojców, mówiąc im: Będziemy z wami budować i jak wy, szukać * waszego Boga; ponieważ składamy Mu ofiary od dni Esar-Chaddona, asyryjskiego króla, który nas tu przyprowadził. ³ Ale Zerubabel im powiedział, jak również Jeszua i inni, przedniejsi z

ojców Izraela: Nie wy, ale my musimy budować Dom naszemu Bogu; zatem my sami będziemy budować WIEKUISTEMU, Bogu Izraela, jak nas zobowiązał Koresz, król perski. ⁴ Więc się stało, że lud owej krainy zniechęcał ręce judzkiego ludu oraz przeszkadzał im w budowie. ⁵ Nadto najmowali przeciwko nim dostojników, by udaremnić ich zamiary, po wszystkie dni Koresza, perskiego króla – aż do panowania Dariusza, perskiego króla. ⁶ A gdy królował Aswerus *, na początku jego panowania napisali skargę przeciwko obywatelom Judy i Jeruzalaim. ⁷ Zaś w czasach Artakserksesa - Biszlam, Mitredat, Tabeel i inni ich towarzysze, napisali do Artakserksesa, perskiego króla; a dokument listu napisany był po aramejsku oraz interpretowany po aramejsku. ⁸ Zaś raport do króla Artakserksesa, jako jeden list przeciwko Jeruzalaim, napisali: pan Rechum i pisarz Szimszaj. ⁹ Ocenę pana Rechuma, pisarza Szimszaja i innych ich towarzyszy – Dinaitów, Afarsachitów, Tarpelitów, Afarsajczyków, Arkewitów, Babilończyków, Szuszankitów, Dehawitów, Elamitów, ¹⁰ oraz innych narodów, które przyprowadził wielki i sławny Asnappar i nimi osadził miasta Szomronu *; jak również innych, którzy byli do teraz za rzeką. ¹¹ A oto odpis listu, który do niego posłali, do króla Artakserksesa: ¹² Twój słudzy, ludzie mieszkający teraz za rzeką. Niech będzie wiadomo królowi, że Żydzi, którzy wrócili od ciebie i przyszli do nas, do Jeruzalaim, budują buntownicze i niegodziwe miasto; zakładają mury i naprawiają fundamenty. ¹³ Dlatego niech będzie wiadomo królowi, że gdy miasto zostanie odbudowane oraz mury skończone na fundamentach – nie będą dawać haraczu, danin i opłat, więc królewskie dochody zostaną uszczuplone. ¹⁴ A obecnie, ponieważ doświadczamy dobrodziejstw pałacu, nie godzi się nam oglądać królewskiej szkody. Dlatego posłaliśmy, oznajmiając to królowi, ¹⁵ byś podjął poszukiwania w księgach historii twoich przodków i się dowiedział, że to miasto **jest** miastem buntowniczym oraz szkodliwym dla królów i krain, gdyż w nim się wstrzymały bunty od dawnych dni, i dlatego to miasto zostało zburzone. ¹⁶ Czynimy wiadomym królowi, że jeśli to miasto się odbuduje, a jego mury będą wykończone – ta część za rzeką już nie będzie twoja. ¹⁷ Zaś król dał odpowiedź panu Rechumowi, pisarzowi Szimszajowi i innym ich towarzyszom, którzy mieszkali w Szomronie oraz innym za rzeką. Teraz pokój! ¹⁸ List, który do nas posłaliście, dokładnie przede mną przeczytano. ¹⁹ Dlatego rozkazałem, by szukano i znaleziono, że to miasto od dawna powstawało przeciwko królom, i że bywały w nim bunty oraz rozruchy. ²⁰ Także w Jeruzalaim zdarzali się potężni królowie, którzy panowali nad wszystkim za rzeką i im dawano haracze, daniny i opłaty. ²¹ Dlatego wydajcie rozkaz, powstrzymujący tych mężów, aby nie budowali tego miasta, aż wyjdzie ode mnie rozkaz. ²² Uważajcie, aby w tym nie popełnić zaniedbania. Czemu ma wyrósć coś złego, na szkodę królom? ²³ Zatem gdy odpis listu został odczytany przed Rechumem, pisarzem Szimszajem oraz ich towarzyszami, szybko pojechali do Jeruzalaim, do Żydów, po czym im powstrzymali przemocą oraz gwałtem. ²⁴ Tak ustała robota **nad** Domem Boga, który **jest** w Jeruzalaim oraz była wstrzymana aż do drugiego roku panowania Dariusza, perskiego króla.

***4,2** także: **pytać się, badać**

***4,6** najprawdopodobniej tytuł Kserksesa

***4,10** spolszczone: Samarii

5. Wtedy prorokował Haggaja *, prorok, oraz Zacharjasz, potomek Iddy, prorokując Żydom, którzy byli w Judzie oraz w Jeruzalaim; **mówiąc** do nich w Imię Boga Izraela. ² Więc powstał Zerubabel, syn Szaltiel i Jeszua, syn Josedeka i zaczęli budować Dom Boga; a pomagając im, razem z nimi prorocy Boga. ³ W ten czas przyszedł do nich Tattenaj, namiestnik za rzeką, i Szetar-Bozenaj oraz ich

towarzysze, i tak do nich mówili: Kto wam wydał dekret o budowie domu i podnoszeniu murów? ⁴ Więc im odpowiedzieliśmy, a oni **chcieli poznać** imiona mężów, którzy ten budynek wznosili. ⁵ Lecz oko Boga było nad żydowskimi starszymi, zatem nie mogli im przeszkadzać, póki ta rzecz nie dotarła do Dariusza, gdyż wtedy dano o tym znać listem. ⁶ To **jest** odpis listu, który posłał do króla Dariusza Tattenaj, namiestnik za rzeką, i Szetar-Bozenaj oraz ich towarzysze – Afarsachici, którzy **mieszkali** za rzeką. ⁷ W liście, który mu posłali, było napisane: Królowi Dariuszowi pokój od wszystkich! ⁸ Niech będzie wiadomo królowi, że przyszliśmy do judzkiej krainy, do Domu wielkiego Boga, który budują z ociosanego kamienia i kładą drzewo na ściany. Ta robota szybko idzie i szczęści się w ich rękach. ⁹ Zatem zapytaliśmy owych starszych, mówiąc do nich: Kto wam kazał budować ten dom oraz wznosić te mury? ¹⁰ Pytaliśmy nawet o ich imiona, by wiedzieć oraz podać imiona mężów, którzy są przedniejsi. ¹¹ Zatem odpowiedzieli, mówiąc: My jesteśmy sługami Boga niebios i ziemi, a wnosimy dom, co został zbudowany przed wieloma laty; ten, co budował i wystawił wielki król izraelski. ¹² Lecz gdy nasi przodkowie doprowadzili Boga niebios do gniewu - wydał ich w ręce króla Babelu, Kasdejczyka Nabukadnecarara, który zburzył ten dom, a lud zaprowadził w niewolę do Babelu. ¹³ Jednak pierwszego roku Koresza, króla Babelu, król Koresz wydał dekret, aby odbudowano ten Dom Boga. ¹⁴ Nadto srebrne i złote naczynia Domu Boga, które Nabukadnecar zabrał ze Świątyni oraz wniósł je do świątyni Babelu - król Koresz wyniósł je z babilońskiej świątyni oraz dał z imienia Szeszbassarowi, którego mianował namiestnikiem. ¹⁵ I mu powiedział: Weź te naczynia, idź i złóż je w Świątyni, która **będzie** w Jeruzalaim; niech Dom Boga będzie odbudowany na swoim miejscu. ¹⁶ Zatem ten Szeszbassar przyszedł oraz założył fundamenty Domu Boga, tego w Jeruzalaim. Więc od tamtego czasu – aż dotąd go budują i nie jest **jeszcze** ukończony. ¹⁷ Zatem królu, jeśli to **będzie** dobre w sprawie, niech poszukają w domu królewskiego skarbcza, w Babelu, czy tak jest, że król Koresz rozkazał, by budowano ten Dom Boga w Jeruzalaim; a królewska wola względem tego, niech zostanie do nas posłana.

***5,1** spolszczone: Aggeusz

6. Wtedy król Dariusz rozkazał, aby szukano w bibliotece, między skarbami złożonymi tam, w Babelu. ² I na zamku w Achmecie *, który **znajduje się** w ziemi Medów, znaleziono jeden zwój, tak w środku zapisany ku pamięci: ³ Pierwszego roku króla Koresza, król Koresz wydał nakaz o Domu Boga w Jeruzalaim, gdzie składano ofiary. By jego fundamenty zostały odbudowane; jego wysokość **stanowiło** sześćdziesiąt łokci, a jego szerokość także sześćdziesiąt łokci. ⁴ Z trzech warstw ociosanego kamienia i jednej warstwy nowego drzewa, których koszt będzie dany z królewskiego domu. ⁵ Nadto niech zwrócą złote i srebrne naczynia Domu Boga, które ze Świątyni w Jeruzalaim zabrał Nabukadnecar i przeniósł do Babelu, by się dostały do Świątyni w Jeruzalaim, na swoje miejsce i zostały złożone w Domu Boga. ⁶ Zatem teraz, Tatteneju, namiestniku za rzeką, trzymajcie się od tego z dala, wraz z Szetar-Bozenajem oraz twoimi towarzyszami – Afarsachitami, którzy **są** za rzeką. ⁷ Pozwólcie, by budowali ten Dom Boga. Żydowski namiestnik oraz żydowscy starsi niech zbudują ten Dom Boga na swoim miejscu. ⁸ Ode mnie wyszedł też rozkaz, co czynić ze starszymi tych Żydów *, co budują ten Dom Boga - aby z królewskich majątności, z dochodów zza rzeki, bez wahania pokrywano koszty tych mężów, aby nie przerywali pracy. ⁹ Także ile potrzeba byków, baranów, jagniąt na owe całopalenia dla niebiańskiego Boga; nadto aby na słowo kapłanów, dawano im w każdym dniu zboża, soli, wina i oliwy, i to bez wahania. ¹⁰ Aby mieli wonne kadzidło

dla niebiańskiego Boga oraz się modlili za życie króla i jego synów. ¹¹ Ode mnie wychodzi rozkaz, że ktokolwiek naruszy to zarządzenie, to zostanie wyrwana i podniesiona belka * z jego domu, i na niej będzie zabity; zaś jego dom stanie się za to gnojowiskiem. ¹² A Bóg, który tam uczynił mieszkanie dla swojego Imienia, niech obali każdego króla i naród, który wyciągnie swoją rękę w celu zmiany, albo zniszczenia tego Domu Boga, który **jest** w Jeruzalaim. Ja, Dariusz, wydałem ten rozkaz; zatem bez zwłoki niech będzie wykonany. ¹³ Wtedy Tattenaj, namiestnik za rzeką, wraz z Szetar-Bozenajem oraz ich towarzyszami, bez zwłoki tak uczynili, jak rozkazał król Dariusz. ¹⁴ A żydowscy starsi budowali oraz się im szczęściło według proroctwa Haggaja i Zacharjasza, potomka Iddy. Budowali i tego dokonali według nakazu Boga Izraela, oraz rozkazu perskich królów: Koresza, Dariusza oraz Artakserksesa. ¹⁵ I został wykończony ów dom do trzeciego dnia miesiąca Adar, a był on szóstym rokiem panowania króla Dariusza. ¹⁶ Wtedy synowie izraelscy, kapłani, Lewici i inni z ludu niewoli, z radością dokonali poświęcenia owego Domu Boga. ¹⁷ A przy poświęceniu owego domu Boga ofiarowali sto cielców, dwieście baranów, czterysta jagniąt; nadto dwanaście kozłów z kóz na ofiarę - zagrzeszną ofiarę za całego Izraela, według liczby pokoleń izraelskich. ¹⁸ I postawili kapłanów w ich oddziałach oraz Lewitów w swoich grupach, nad służbą Bogu w Jeruzalaim, jak napisano w Księgach Mojżesza. ¹⁹ Ci, co przyszedli z niewoli, czternastego dnia, pierwszego miesiąca, obchodzili też święto Paschy. ²⁰ Bowiem wszyscy kapłani i Lewici, jeden za drugim się oczyścili i dlatego w święto Paschy ofiarowali baranka za wszystkich, co przyszedli z niewoli, za swoich braci – kapłanów oraz za siebie samych. ²¹ A synowie izraelscy, którzy wrócili z niewoli, jedli, nadto każdy, kto się odłączył od nieczystości narodów tej ziemi, by szukać WIEKUISTEGO, Boga Izraela. ²² Także z radością, siedem dni obchodzili święto Przaśników dlatego, że WIEKUISTY ich rozweselił i zwrócił do nich serce króla Aszuru *, aby wzmocnić ich ręce w pracy **nad** Domem Boga, Boga Izraela.

*6,2 stolica Medii

*6,8 poprawnie: **Judejczyków**, czyli Israelitów z pokolenia Judy

*6,11 także: **drzewo**

*6,22 spolszczone: Asyrii

7. Po tych wydarzeniach, za panowania Artakserksesa, perskiego króla – Ezdrasz *, syn Seraji, syna Azariasza, syna Chilkji, ² syna Szalluma, syna Cadoka, syna Achtuba, ³ syna Mariasza, syna Azarji, syna Merajota, ⁴ syna Zerachjasza, syna Uzzi, syna Bukki, ⁵ syna Abiszua, syna Pinchasa, syna Eleazara, syna Aarona, najwyższego kapłana; ⁶ ten Ezdrasz wyszedł z Babelu, a był uczonym w Piśmie, biegłym w Prawie Mojżesza, które dał WIEKUISTY, Bóg Izraela. Król spełnił całość jego prośby, ponieważ była nad nim ręka WIEKUISTEGO, Boga. ⁷ Siódmego roku króla Artakserksesa wyszło też do Jeruzalaim **wielu** z synów izraelskich, z kapłanów, Lewitów, śpiewaków, odźwiernych i Netynejczyków. ⁸ A przyszedł do Jeruzalaim piątego miesiąca; był to siódmy rok króla Dariusza. ⁹ Bowiem wyjście z Babelu **rozpoczęło się** pierwszego dnia, pierwszego miesiąca - a przyszedł do Jeruzalaim pierwszego dnia, piątego miesiąca, według łaskawego wspomnienia swego Boga. ¹⁰ Gdyż Ezdrasz utwierdził swoje serce, by szukać Prawa WIEKUISTEGO, wprowadzić **je** w czyn oraz nauczać w Israelu Jego ustaw oraz wyroków.

¹¹ A to jest odpis listu, który król Artakserkses dał Ezdraszowi, kapłanowi, uczonemu w Prawie, biegłemu w Israelu w rzeczach nakazanych przez WIEKUISTEGO oraz w Jego ustawach. ¹² Artakserkses, król królów – **do** Ezdrasza, kapłana, doskonałego

uczonego w Prawie Boga niebios, co następuje: ¹³ Został wydany przeze mnie rozkaz, że ktokolwiek w moim królestwie z ludu Izraela, jego kapłanów i Lewitów, jest chętny iść z tobą do Jeruzalaim – niech idzie. ¹⁴ Gdyż zostałeś posłany przez króla oraz siedmiu doradców, byś szukał * względem Judy i Jeruzalaim według Prawa twojego Boga, które **jest** w twoich rękach. ¹⁵ Także byś odniósł srebro i złoto, które król oraz jego doradcy dobrowolnie ofiarowali izraelskiemu Bogu, mieszkającemu w Jeruzalaim. ¹⁶ Do tego wszystko srebro i złoto, które otrzymałeś w całej krainie Babelu, wraz z dobrowolnymi darami ludu oraz kapłanów, ofiarowanymi na Dom Boga w Jeruzalaim. ¹⁷ Następnie, byś za to srebro nakupił cielców, baranów, jagniąt, i wraz z ofiarami z pokarmów oraz ich zalewkami, ofiarował je na ofiarnicy Domu waszego Boga w Jeruzalaim. ¹⁸ A co ty oraz twoi bracia uznacie za dobre, by uczynić z resztką srebra i złota – to uczynicie według woli waszego Boga. ¹⁹ Także naczynia, które zostały oddane do służby w Domu waszego Boga – oddaj w Jeruzalaim przed Bogiem. ²⁰ Nadto pozostałości należące do Domu twojego Boga, które przyjdzie ci pokryć, dasz z domu królewskich skarbów. ²¹ Z tego powodu, ja, król Artakserkses, wydałem rozkaz wszystkim skarbnikom, którzy **są** za rzeką, by szybko zostało wykonane wszystko, cokolwiek zażąda kapłan Ezdrasz, uczony w Prawie Boga niebios. ²² Aż do stu talentów srebra, do stu korców pszenicy, do stu batów * wina, do stu batów oliwy, a soli bez przepisu. ²³ A co będzie z rozkazu Boga niebios, niech zostanie szybko dodane do Domu Boga niebios; bo dlaczego ma się wydarzyć gniew przeciw królestwu, królowi i jego synom? ²⁴ Oznajmiamy wam, że na żadnego z kapłanów, Lewitów, śpiewaków, odźwiernych, Netynejczyków – sług domu tego Boga, namiestnik niech nie wkłada haraczy, danin, czy opłat. ²⁵ A ty, Ezdraszu, mądrością twojego Boga, która **jest** w tobie, ustanowisz biegłych w Prawie sędziów, aby sądzili cały lud, który **mieszka** za rzeką; wszystkich, znających Prawo twego Boga; a kto nie zna – tego nauczajcie. ²⁶ Zaś ktokolwiek nie wykona Prawa Boga, czy prawa króla - niech będzie spełniony na nim sąd - albo na śmierć, albo na wygnanie, albo na grzywnę, czy więzienie. ²⁷ **Niech będzie** wychwalony WIEKUISTY, Bóg naszych przodków, który dał to do serca króla, aby ozdobił Dom WIEKUISTEGO w Jeruzalaim, ²⁸ oraz w obliczu króla, jego rady i wszystkich możliwych, królewskich władców, ku mnie skierował miłosierdzie. Dlatego ja, będąc umocniony ręką WIEKUISTEGO, mego Boga nade **mną**, zgromadziłem przedniejszych z Izraela, by ze mną wyszli.

*7,1 hebr.: Ezra

*7,14 także: **badał**

*7,22 jednostko objętości; ok. 34 litrów

8. A to są przedniejsi ze swych ojcowskich domów oraz spis tych, co wyszli ze mną z Babelu, za panowania króla Artakserksesa: ² Z synów Pinchasa – Gerson, z synów Ithamara – Daniel, z synów Dawida – Chattusz, ³ z synów Szekanasza, z synów Parposza – Zacharjasz, a z nim stu pięćdziesięciu spisanych mężów; ⁴ z synów Pachat Moaba – Elioenaj, syn Zerachiasza, a z nim dwustu mężów; ⁵ z synów Szekanasza – syn Jechazjela, a z nim trzystu mężów; ⁶ z synów Adina – Ebed, syn Jonatana, a z nim pięćdziesięciu mężów; ⁷ z synów Elama – Jezajasz, syn Atalji, a z nim siedemdziesięciu mężów; ⁸ z synów Szefata – Zebadiusz, syn Michaela, a z nim osiemdziesięciu mężów; ⁹ z synów Joaba – Obadiusz, syn Jechiela, a z nim dwustu osiemnastu mężów; ¹⁰ z synów Szelomitha – syn Josifiasza, a z nim stu sześćdziesięciu mężów; ¹¹ z synów Bebaja – Zacharjasz, syn Bebaja, a z nim dwudziestu ośmiu mężów; ¹² z synów Azgada – Jochanan, syn Hakkatana, a z nim stu dziesięciu mężów; ¹³ z synów Adonikama – ostatni, których **są** takie imiona:

Elifelet, Jejel i Szemaja, a z nimi sześćdziesięciu mężów;¹⁴ z synów Bigwaja – Utaj i Zabud, a z nimi siedemdziesięciu mężów.¹⁵ To ich zgromadziłem przy rzece wpadającej do Ahawy i leżeliśmy tam obozem przez trzy dni. Obserwowałem lud oraz kapłanów, lecz z potomków Lewiego **nikogo** tam nie znalazłem.¹⁶ Dlatego posłałem przedniejszych: Eliezera, Ariela, Szymeja, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zacharjasza i Meszullama, oraz uczonych mężów: Jojariba i Elnatana;¹⁷ oraz poleciłem im, by wyruszyli do Iddo, przełożonego nad miejscem Kasifia. W ich usta włożyłem słowa, które mieli powiedzieć w Kasifii - miejscu ich przebywania, do brata Iddo oraz Netynejczyków, i przyprowadzić nam sługi dla Domu naszego Boga.¹⁸ Zatem przyprowadzili nam osiemnastu, według łaskawej nad nami ręki Boga: Uczonego męża z synów Machli, syna Lewiego, syna Izraela, oraz Szerebiasza, i jego synów, i braci;¹⁹ Chaszabiasza, a z nim Jezajasza z synów Merariego oraz jego braci i synów – dwunastu;²⁰ nadto z Netynejczyków, których do posługi Lewitom zatrudnił Dawid oraz przedniejsi. Netynejczyków **było** dwustu dwudziestu. Ci wszyscy wyznaczeni byli z imienia.²¹ Wtedy, nad rzeką Ahawa, zapowiedziałem tam post, abyśmy się gnębili * przed naszym Bogiem i od Niego szukali prostej drogi dla nas, naszych dzieci i całego naszego dobytku.²² Bo wstydziłem się prosić króla o zastęp jezdnych, aby nam w drodze byli do pomocy przeciwko wrogom. Gdyż powiedzieliśmy królowi, mówiąc: Ręka naszego Boga **jest** nad wszystkimi, którzy Go rozumnie szukają; lecz Jego moc i Jego popędliwość **jest** przeciwko wszystkim, którzy Go opuszczają *.²³ A kiedy pościliśmy i prosiliśmy o to naszego Boga – wysłuchał nas.²⁴ Wtedy odłączyłem dwunastu z przedniejszych kapłanów: Szerebiasza, Chaszabiasza, i z nimi dziesięciu ich braci,²⁵ oraz odważyłem im srebro, złoto oraz narzędzia do ofiary podnoszenia w domu naszego Boga, które ofiarował król, jego rada, jego książęta i cały izraelski lud, ile się go znalazło.²⁶ Odważyłem do ich rąk sześćset pięćdziesiąt talentów srebra, sto talentów srebrnych naczyń i sto talentów złota.²⁷ Nadto dwadzieścia złotych czasz, ważących po tysiąc lutów * i dwa naczynia z wybornego mosiądzu, tak pięknego jak złoto.²⁸ Potem do nich powiedziałem: Wy **jesteście** poświęceni WIEKUITEMU, jak również **są** poświęcone te naczynia, zaś to srebro i złoto zostało dobrowolnie ofiarowane WIEKUITEMU, Bogu waszych przodków.²⁹ Zatem pilnujcie tego i strzeżcie, aż to odważycie przed przedniejszymi kapłanami, Lewitami oraz naczelnikami ojców w Israelu, w Jerszalaim, w gmachu Domu WIEKUISTEMEGO.³⁰ A kapłani oraz Lewici wzięli ciężar owego srebra, złota oraz naczynia, by je odnieść do Jerszalaim, do Domu naszego Boga.³¹ Zatem dwunastego dnia, pierwszego miesiąca, ruszyliśmy znad rzeki Ahawy, by pójść do Jerszalaim. A nad nami była ręka naszego Boga i wyrwała nas z mocy czyhającego w drodze wroga.³² I przyszliśmy do Jerszalaim oraz przebywaliśmy tam trzy dni.³³ A czwartego dnia odważono srebro, złoto oraz owo naczynie z domu naszego Boga, do ręki Meremota, syna kapłana Uriasza, z którym **był** Eleazar, syn Pinchasa, i nadto z nimi Lewici: Jozabad, syn Jeszui oraz Noadiasz, syn Binnuja.³⁴ Wszystko według liczby i wagi, a wagę tego wszystkiego zapisano owego czasu.³⁵ Zatem, gdy wrócili z niewoli ci, co **byli** uprowadzeni, za całego Israela ofiarowali Bogu Israela dwanaście cielców, dziewięćdziesiąt sześć baranów, siedemdziesiąt siedem jagniąt i dwanaście zagrzecznych kozłów – to wszystko na całopalenie **dla** WIEKUISTEMEGO.³⁶ I oddali królewskie rozkazy królewskim namiestnikom oraz rządcom za rzeką, a ci byli pomocą dla ludu i Domu Boga.

***8,21** także: **uciskali, poniżali, trapili, byli przygnębieni**

***8,22** także: **od niego odchodzą**

***8,27** jednostka odpowiadająca wadze 128 ziaren; ok.4,32 grama

9. A gdy to ukończono, podeszli do mnie przedni, mówiąc: Lud izraelski, kapłani oraz Lewici, nie odłączyli się od narodów tych ziem oraz obrzydliwości Kanaanajczyków, Chetejczyków, Peryzejczyków, Jebusytów, Ammonitów, Moabitów, Micraimczyków i Amorejczyków. ² Bo pojęli sobie i dla swych synów ich córki, więc święte nasienie pomieszało się z narodami tych ziem; a ręka przednich oraz zwierzchności była pierwszą w tym przestępstwie. ³ A kiedy to usłyszałem, rozdarłem moja suknię i mój płaszcz, rwałem włosy na mojej głowie i brodzie oraz siedziałem przerażony. ⁴ Zatem zgromadzili się przy mnie wszyscy, co drżą przed słowem Boga Izraela, z powodu przestępstwa tych z niewoli; a ja siedziałem przerażony aż do wieczornej ofiary. ⁵ Ale podczas wieczornej ofiary, wstałem z mojej pokuty, mając rozdartą moją suknię i płaszcz, i przyklęknąwszy na swe kolana, wyciągnąłem me ręce ku WIEKUITEMU, mojemu Bogu, ⁶ i powiedziałem: Mój Boże! Wstydzę się i nie ośmielam podnieść do ciebie mego oblicza; bo na szczyt głowy mnożą się nasze nieprawości, a nasze grzechy wyrosły aż do niebios. ⁷ Od dni naszych przodków – aż do tego dnia, byliśmy w wielkim grzechu, także przez nasze nieprawości zostaliśmy wydani w ręce ziemskich władców, wraz z królami i kapłanami, pod miecz, w niewolę, na łup oraz na zawstydzenie naszej twarzy, jak to się dzisiaj dzieje. ⁸ Ale teraz, prawie nagle, dokonała się łaska od WIEKUISTEMEGO, naszego Boga, bo nam zostawił resztki oraz dał nam mieszkanie na miejscu świętym. Nasz Bóg oświecił nasze oczy i dał nam trochę wytchnienia w niewoli. ⁹ Gdyż byliśmy niewolnikami, lecz przecież w naszej niewoli nasz Bóg nas nie opuścił, lecz zapewnił nam przychyłność przed perskimi królami, po czym dał nam wytchnienie, byśmy wznieśli dom naszego Boga, podnosząc jego zniszczenie; dał nam mur w Judzie i Jeruzalaim. ¹⁰ Dlatego, co mamy po tym powiedzieć, nasz Boże? Ponieważ przekroczyliśmy Twe nakazy, ¹¹ które przekazałeś przez Twoje sługi, proroków, mówiąc: Ziemia do której wejdziecie, abyście ja posiadli, jest ziemią nieczystą – nieczystością ludu tych ziem, z powodu obrzydliwości * ich nieczystości, którymi ją napełnili od krańca do krańca. ¹² Dlatego nie dawajcie waszych córek ich synom, ani nie bierzcie dla waszych synów ich córek. I nie szukajcie ich pokoju * oraz ich wspaniałości ** aż na wieki, abyście zostali umocnieni, spożywali dobra tej ziemi i na wieki oddali ją w dziedzictwo waszym synom. ¹³ A po wszystkim, co na nas przyszło, z powodu naszych złych spraw oraz z powodu wielkiego grzechu - a Ty, Boże, się zatrzymałeś, byśmy nie byli niżej z powodu nieprawości, lecz dałeś nam taki ratunek – ¹⁴ czy znowu powrócimy do łamania Twoich przykazań, łącząc się z tymi obrzydliwymi ludami? Czyżbyś wtedy się na nas nie gniewał, aż do wyniszczenia, aby nikt nie został uratowany? ¹⁵ Panie, Boże Izraela! Ty jesteś sprawiedliwy! Ponieważ pozostały resztki, jak to się dziś okazuje. Oto my, przed Twym obliczem w naszej winie; choć nie godzi się z tego powodu stać przed Twoim obliczem.

*9,11 także: ohydy

*9,12 także: dobrobytu

**9,12 także: słuszności, uprzejmości, łagodności, dobra moralnego

10. A kiedy Ezdrasz się modlił oraz z płaczem uwielbiał Pana, leżąc przed domem Boga, zgromadziło się przy nim z Izraela bardzo wielu mężów, niewiast i dzieci; a lud lamentował wielkim płaczem. ² Wtedy Szekanasz, syn Jechiela, z synów Elama, wydał świadectwo, mówiąc do Ezdrasza: My zgrzeszyliśmy przeciwko naszemu Bogu, bo pojęliśmy obce żony z narodu tej ziemi. Lecz mimo tego Izrael ma przecież nadzieję. ³ Teraz uczynimy umowę z naszym Bogiem, że odprawimy wszystkie te żony oraz z nich narodzone dzieci; według Pańskiej rady i rady tych, co drżą przed

przykazaniem naszego Boga. Niech się stanie według Prawa. ⁴ Wstań, bowiem to twoja rzecz, a my **będziemy** z tobą; wzmocnij się i **tak** uczyń. ⁵ Zatem Ezdrasz wstał i zaprzysiął przednich kapłanów, Lewitów oraz całego Izraela, by uczynili według tego słowa. Więc przysięgli. ⁶ A Ezdrasz wstał od domu Boga i poszedł do mieszkania Jehochanana, syna Eliasziba. Zaś gdy tam wszedł, nie jadł chleba i nie pił wody, bowiem się zasmucił z powodu przestępstwa tych z niewoli. ⁷ A w Judzie oraz w Jerozolimie, obwołano między wszystkimi z niewoli, by się zgromadzili w Jerozolimie. ⁸ Także przedni i starsi uradzili, że ktokolwiek by nie przyszedł w trzech dniach, niech przepadnie cała jego majątność, a sam niech będzie wyłączony ze zgromadzenia tych z niewoli. ⁹ Dlatego wszyscy mężowie z Judy i Binjamina zgromadzili się w trzech dniach - dwudziestego dnia, dziewiątego miesiąca, i cały lud siedział na placu domu Boga, drżąc z powodu owej sprawy oraz deszczu. ¹⁰ Wtedy wstał kapłan Ezdrasz i do nich powiedział: Wy zgrzeszyliście, pomnażając grzechy Izraela, bo pojęliście obce żony. ¹¹ Dlatego teraz uczynicie wyznanie przed WIEKUISTYM, Bogiem waszych przodków, wykonujcie Jego wolę i odłączcie się od narodów tej ziemi oraz od obcych żon. ¹² A wydając świadectwo, całe owo zgromadzenie powiedziało wielkim głosem: Jak nam powiedziałaś – tak uczynimy. ¹³ Lecz lud **jest** wielki, czas dżdżysty, więc nie możemy stać na dworze; to sprawa nie jednego dnia, ani dwóch, gdyż wielu dopuściło się tego przestępstwa. ¹⁴ Dlatego niech pozostaną zarządcy nad całym zgromadzeniem; a ktokolwiek w naszych miastach pojął obce żony, niech przyjdzie w wyznaczonym czasie, a z nim starsi z każdego miasta, ich sędziowie, tak, byśmy odwrócili od nas gniew popędliwości naszego Boga z powodu tej sprawy. ¹⁵ Tak zostali do tego wyznaczeni: Jonatan, syn Asahela i Jachzejasz, syn Tikwy; a pomagali im: Meszullam i Szabbetaj – Lewici. ¹⁶ I tak uczynili ci z niewoli. Zaś zostali wybrani: Kapłan Ezdrasz oraz przedniejsi mężowie z ojców, według potomków swoich przodków. Ci wszyscy, **wyznaczeni** z imienia, zasiedli pierwszego dnia, dziesiątego miesiąca, aby to zbadać. ¹⁷ A wykonywali to przy wszystkich mężach, którzy pojęli obce żony, aż do pierwszego dnia, pierwszego miesiąca. ¹⁸ I znaleźli z synów kapłanów, którzy pojęli obce żony: Z synów Jeszui, syna Josedeka oraz z jego braci: Masejasza, Eliezer, Jariba, i Gedalię. ¹⁹ Więc podali swe ręce **na znak**, że porzucą żony. Nadto ci, co zgrzeszyli **ofiarowali** barana ze stada za swój występki. ²⁰ Zaś z synów Immera: Chanani i Zebadjasz; ²¹ z synów Harima: Masajasz, Eleasz, Szemaja, Jechiel i Uzyjiasz; ²² z synów Paszchura: Elioenaj, Masejasz, Iszmael, Nethaneel, Jozabad i Eleasa; ²³ z Lewitów: Jozabad, Szymei, Kelajasz (ten chromy), Petachiasz, Juda i Eliezer; ²⁴ ze śpiewaków: Eliaszib, a z odźwiernych: Szallum, Telem i Uri. ²⁵ Zaś z Izraela, z synów Pareosza: Ramiasz, Jizzijasz, Malkijas, Mijamin, Elazar, Malkijas, Benajahu; ²⁶ z synów Elama: Mattaniasz, Zacharjasz, Jechiel, Abdi, Jerimot i Elias; ²⁷ z synów Zattu: Elioenaj, Eliaszib, Mattaniasz, Jerimot, Zabad i Aziza; ²⁸ z synów Bebaja: Jehochanan, Chanania, Zabbaj i Atlaj; ²⁹ z synów Bani: Meszullam, Malluk, Adaia, Jaszub, Szeal, * i Jerimot; ³⁰ z synów Pachar Moaba: Adna, Kelal, Benajahu, Masejasz, Mattaniasz, Becalel, Binnuj i Menasze; ³¹ z synów Harima: Eliezer, Jiszszijasz, Malkijas, Szemaja, Symeon, ³² Binjamin, Malluk, Szemariasz; ³³ z synów Chaszuma: Mattenaj, Mattatta, Zabad, Elifeled, Jeremaj, Menasze, Szymei; ³⁴ z synów Bani: Maadaj, Amram, Uel, ³⁵ Benajahu, Bediasz, Keluhu, ³⁶ Waniasz, Meremot, Eliaszib, ³⁷ Matanja, Mattenaj, Jaasau, ³⁸ Bani, Binnuj, Szymei, ³⁹ Szelemiasz, Natan, Adaja, ⁴⁰ Maknadbaj, Szaszaj, Szaraj, ⁴¹ Azarel, Szelemiasz, Szemariasz, ⁴² Szallum, Amariasz i Józef; ⁴³ z synów Nebo: Jejel, Mattitiasz, Zabad, Zebina, Jiddo, Joel i Benajahu. ⁴⁴ Ci wszyscy pojęli obce żony; a były między nimi niewiasty, **co** urodziły synów.

***10,29** inni dodają: **Ramot**